

บทความ อ. ๒๑/๒๕๖๔
วรรณพงศ์ คำดี

ขอให้เปิดเผยรายละเอียดผู้ติดเชื้อโควิดด้วย

ในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) นอกจากจะส่งผลกระทบต่อประชาชนในหลาย ๆ ด้านแล้ว บางครั้งก็อาจกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลบ้าง แต่ก็ต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดครับ มาดูเรื่องนี้กัน

นาย ก. ร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่า สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแห่งหนึ่ง ได้มีการเผยแพร่ข้อมูลของผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ในพื้นที่จังหวัดก่อนได้รับการรักษา (Timeline) โดยไม่ระบुरายละเอียดของ ชื่อ นามสกุล อาชีพ วัน เวลา และสถานที่ที่ผู้ติดเชื้อเดินทางไปอย่างละเอียด ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ (๗) แห่ง พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้แต่งตั้งคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในหน่วยงานของรัฐพิจารณาแล้วมีความเห็นสรุปว่า แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐก็ตาม แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามที่มีการร้องเรียน เป็นการเปิดเผยข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคลที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐ ที่วางหลักเกณฑ์ไว้ว่า เมื่อมีกรณีที่จะมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนเกิดขึ้น หน่วยงานของรัฐที่มีข้อมูลต้องเปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนทราบโดยเร็ว แต่การเปิดเผยต้องไม่มีลักษณะเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลใดเป็นการเฉพาะ ดังนั้น ในกรณีร้องเรียนนี้จึงเป็นไปตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว

โดยสรุปคือ แม้มาตรา ๒๔ (๗) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จะกำหนดให้หน่วยงานของรัฐสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองโดยไม่ต้องขอความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลได้ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล แต่การเปิดเผยก็ต้องไม่เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลใด ตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือรุกรานสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควร ซึ่งหน่วยงานสามารถปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากหรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th
(ครั้งที่ ๔/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

เปิดเผยข้อมูลทางเทคนิคได้หรือเปล่า

ปัญหาเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง ก็ยังมีมาเรื่อย ๆ ผู้แพ้ก็ต้องมีข้อสงสัยถึงผู้ชนะว่า มีอะไรดีกว่าถึงได้รับคัดเลือก จะขอตรวจสอบได้แค่ไหนมาติดตามกันครับ

บริษัท A โดยนาย ก ซึ่งเป็นผู้แพ้การประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) โครงการจ้างผลิตเครื่องจักรกลสำหรับผลิตรถตุ๊กตาดนขนาดถึงบรรทุกไม่น้อยกว่า ๖ ลูกบาศก์เมตร ของหน่วยงาน B ได้มีหนังสือถึงหน่วยงาน B เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการดังกล่าว จำนวน ๓ รายการ คือ ๑) รายชื่อผู้ขอรับ/ซื้อเอกสาร ๒) รายชื่อผู้ยื่นเอกสาร ๓) รายชื่อผู้ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติและข้อเสนอทางเทคนิค หน่วยงาน B แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๖ ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อเสนอของผู้ยื่นเสนอราคาในส่วนตัวเป็นสาระสำคัญและเป็นข้อมูลทางเทคนิคของผู้ยื่นข้อเสนอ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้ยื่นข้อเสนอด้วยกัน ต่อผู้ซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างครั้งนั้นหรือต่อผู้ยื่นข้อเสนอรายอื่น เว้นแต่เป็นการเปิดเผยข้อมูลต่อผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายหรือการดำเนินการตามกฎหมาย นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อกำหนดตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ นั้น ข้อกฎหมายดังกล่าวกำหนดขึ้นเพื่อป้องกันมิให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้ยื่นข้อเสนอด้วยกันหรือต่อผู้ซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างครั้งนั้นหรือต่อผู้ยื่นข้อเสนอรายอื่น และเป็นเพียงขั้นตอนในการปฏิบัติระหว่างดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเท่านั้น การพิจารณาว่าจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างได้หรือไม่ จะต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์และข้อยกเว้นที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดไว้ ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้าร่วมเสนอราคาในครั้งนี้ด้วย จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียที่สมควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตน

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทวีปไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๗๔/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ผู้ค้าเข้าใจ ใช้หนี้แทน

ใครเป็นผู้ค้าประกันก็คงทราบกันดีครับว่า รอชำระหนี้แทนลูกหนี้ที่เราค้าประกันไว้ หากลูกหนี้เบี้ยวหนี้ เรื่องนี้ก็เช่นกันครับ ลูกหนี้ตายเจ้าหนี้ก็ไล่เบี้ยกับคนค้าประกันทั้ง ๆ ที่รู้อยู่แล้วว่ามีเงินมรดกตกทอดซึ่งสามารถติดตามทวงถามจากทายาทได้ ผู้ค้าจะทำยังไงดี

นาย ก เป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์หน่วยงาน A ได้ค้าประกันเงินกู้ของนาย ข ต่อมา นาย ข เสียชีวิต สหกรณ์ออมทรัพย์หน่วยงาน A ได้จ่ายเงินมาปนกิจสงเคราะห์ให้กับทายาทของนาย ข ไป ๖ แสนกว่าบาท ทายาทนำไปชำระหนี้สหกรณ์ฯ บางส่วน ๙๐,๐๐๐ บาท ยังเหลือหนี้สหกรณ์ฯ อีก ๕ แสนกว่าบาท สหกรณ์ฯ จึงแจ้งให้นาย ก ผู้ค้าประกันชำระหนี้แทนโดยผ่อนจ่ายเดือนละ ๙ พันกว่าบาท นาย ก จึงมีหนังสือถึงหน่วยงาน A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินมาปนกิจสงเคราะห์ของนาย ข ให้กับทายาท เพื่อติดตามว่าทายาทคนใดได้รับมรดก หน่วยงานแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และตามระเบียบการมาปนกิจสงเคราะห์ของ... พ.ศ. ๒๕๔๘ (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๖) เงินสงเคราะห์มิใช่มรดก เป็นเงินที่สมาชิกมอบให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์เพื่อนำไปจัดการศพของสมาชิกให้สมเกียรติและฐานะตามลัทธิศาสนาและประเพณี นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลการปฏิบัติราชการตามระเบียบการมาปนกิจสงเคราะห์ของ... พ.ศ. ๒๕๔๘ (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๖) ที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงาน A จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐที่มีใช้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแต่อย่างใด แต่มีข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลปรากฏอยู่ในเอกสาร เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อนในการخذใช้หนี้ตามสัญญาค้าประกัน ต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อติดตามทายาทของนาย ข ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิรับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อตรวจสอบและปกป้องส่วนได้เสียของตน จึงวินิจฉัยให้หน่วยงาน A เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ อาชีพ วันเดือนปีเกิด ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ หมายเลขประจำตัวประชาชน หมายเลขบัญชีธนาคาร เนื่องจากเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทวีหรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๕๒/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ขอลบประวัติอาชญากร

ประเด็นปัญหาการขอลบข้อมูลประวัติอาชญากรมีจำนวนหลายเรื่อง จึงต้องยกมาพูดถึงเพื่อจะได้ทราบแนวทางการพิจารณาว่า จะขอลบประวัติอาชญากรได้หรือไม่

นาย ก เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ๘ เดือน โดยไม่รอกการลงโทษ ในความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน หลังจากพ้นโทษแล้ว นาย ก เห็นว่า ข้อมูลประวัติอาชญากรของตนเองเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นผู้เก็บรักษา ถือว่าหมดความจำเป็นแล้ว และไม่อยู่ในเงื่อนไขการเพิ่มโทษ บวกโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา สำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงพอที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น นาย ก จึงขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลบหรือทำลายข้อมูลประวัติอาชญากรของตนออกจากทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งนาย ก ว่า คดีดังกล่าวไม่อยู่ในหลักเกณฑ์การคัดแยกประวัติออกจากฐานข้อมูลประวัติอาชญากร ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ บทที่ ๔ การคัดแยกและทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือและรายการประวัติหรือบัญชีประวัติ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารประวัติอาชญากรของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๒๕ วรรคสามกำหนดว่า ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่เป็นอย่างจริง ให้มีสิทธิยื่นคำขอให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ ซึ่งบุคคลใดจะใช้สิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของตนได้จะต้องปรากฏว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในส่วนนั้นไม่ถูกต้องตามที่เป็นอย่างจริง ดังนั้น ในกรณีนี้ข้อมูลประวัติการกระทำความผิดของผู้อุทธรณ์เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดเก็บไว้ถูกต้องตามจริงตามคำพิพากษาของศาล ผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถขอให้ลบประวัติอาชญากรออกจากฐานข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทวีติงไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๕๘/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

เอกสารฎีกาเบิกจ่ายเงิน

เรามักจะพบอยู่เสมอ ๆ ว่า โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนกีด อาคารต่าง ๆ กีด ดูแล้วไม่คุ้มกับจำนวนเงินที่หน่วยงานประกาศให้ทราบ ในฐานะประชาชนผู้เสียภาษี เราจะตรวจสอบการเบิกจ่ายโครงการเหล่านี้ได้หรือไม่ มาดูครับ

นาย ก ได้มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบล A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฎีกาเบิกจ่าย จำนวน ๒ รายการ คือ ๑) ฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการปรับปรุงหรือซ่อมแซมถนนลูกรังภายในตำบล A ๒) ฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการปรับปรุงหรือซ่อมแซมอาคารสำนักงาน/อาคารโรงจอดรถ หน่วยงานแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ไม่ปรากฏเหตุผลอันสมควรที่วิญญูชนจะพึงคาดหวังได้ว่า การขอเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อจุดประสงค์สิ่งใด ทั้งนี้เห็นว่าผู้ขอไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ทั้ง ๒ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐและไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้คือ ต้องการเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการได้โดยไม่จำเป็นต้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องนั้น ๆ และไม่จำเป็นต้องแจ้งวัตถุประสงค์ในการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทวีหรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ www.oic.go.th (ที่ สค ๗๕/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ที่ มท ๐๒๐๑.๒/ว ๒๕๓๔

ถึง ส่วนราชการระดับกรม หน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย จังหวัดทุกจังหวัด
สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

ด้วยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ ได้จัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
รวม ๕ บทความ เพื่อเผยแพร่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประกอบการปฏิบัติหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ
รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๑๐๘/ว ๒๘๓๐
ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๔ ที่แนบมาพร้อมนี้ ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดรายละเอียดเอกสารดังกล่าว
ได้ที่ www.gad.moi.go.th หัวข้อ “งานข้อมูลข่าวสารของทางราชการ” หรือ QR Code ท้ายหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

สำนักงานปลัดกระทรวง

กองกลาง

โทร/โทรสาร ๐ ๒๒๒๑ ๐๑๔๓